

«گفتن میان فرهنگی مینی‌مالیسم بی‌روح غرب با مینی‌مالیسم تغزلی ایران»

واژگان کلیدی

* مینی‌مالیسم

* مینی‌مالیسم تغزلی

* عرب‌بانک

* واژانه

علیرضا آذریک *hdaneshgah@yahoo.com

کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

پروین احمدی *niloufarmasih@gmail.com

پژوهشگر مؤسسه‌ی علمی- پژوهشی قلم سبز مرصاد

چکیده:

ساده‌گرایی، مینی‌مالیسم (Minimalism) یا هنر کمینه‌گرایی یک مکتب هنری بوده و اساس آثار و بیان خود را بر پایه‌ی سادگی بیان، روش‌های ساده و خالی از پیچیدگی فلسفی یا شبه‌فلسفی بنیان نهاده و آخرین جریان عمده‌ی مدرنیست‌ها است.

مینی‌مالیسم در ایران بنا بر دو رکن شکل گرفت: ۱- عاطفه‌ی شرقی و تغزل به جای فضای رئالیستی و خشک مینی‌مالیسم غرب ۲- جانمایی هضم‌گرایی و هضم واژگان در درون متن برای رسیدن به ایجاز مطبوع به جای حذف واژگان در مینی‌مالیسم غرب که منجر به ایجاز مطلق می‌شود و حضور این دو عنصر در مینی‌مالیسم ایران با حفظ و همراهی همواره‌ی ابعاد ثابت مانند کمینه‌ترین استفاده از آرایه‌ها، کاراکتر، برشی از زندگی و... شاخه‌ای منحصره‌فرد را در مینی‌مالیسم جهان سامان داده که باعث ایرانیزه شدن مینی‌مالیسم شده و بهترین نام برای آن پسامینی‌مالیسم یا مینی‌مالیسم تغزلی است.

در این مقاله بر آنیم تا با روش توصیفی-تحلیلی به بررسی تبادل فرهنگی مینی‌مالیستی مغرب‌زمین با توجه به نگرش مکتب مینی‌مالیسم و فرهنگ مشرق‌زمین (ایران) بپردازیم، از چگونگی این تبادل و بازخورد و نقاط ضعف و قوت آن پرده برداریم و به این پرسش پاسخ دهیم که آیا شعر مینی‌مالیستی ایران تقلیدی صرف از ادبیات مینی‌مالیستی مغرب‌زمین است یا این مکتب در ادبیات استحاله یافته و ایرانیزه شده و ژانرهایی منحصره‌فرد ارائه کرده است؟